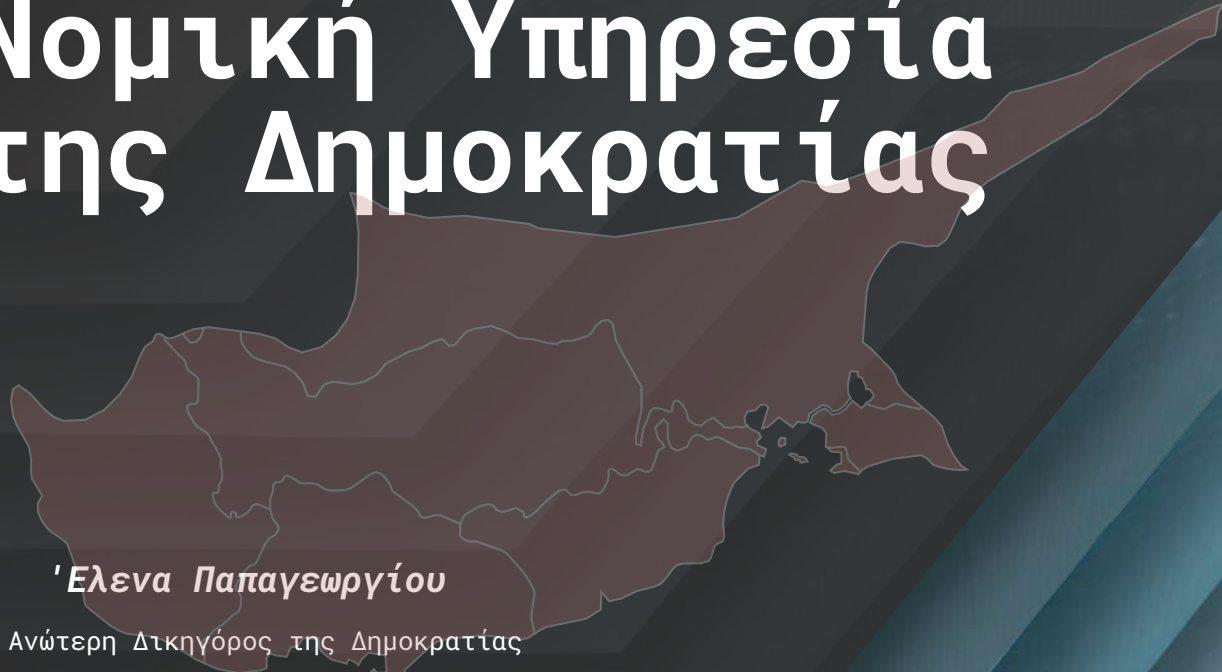

Ετήσια Στατιστική Ανάλυση Αποφάσεων
επί Προσφυγών
Διοικητικού Δικαστηρίου(Δ.Δ.)
2022

Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας

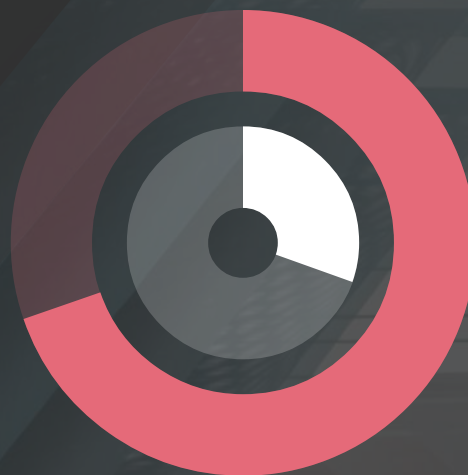
Έλενα Παπαγεωργίου

Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας

Υπεύθυνη Υποτομέα Προσφυγών Διοικητικού
Δικαστηρίου

Ετήσιος Αριθμός Αποφάσεων Διοικητικού Δικαστηρίου

Κατά το έτος 2022, το Διοικητικό Δικαστήριο, παρά τον αυξημένο όγκο συσσωρευμένων υποθέσεων λόγω των καθολικών περιοριστικών μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού κατά τα έτη 2020 και 2021, εξέδωσε **345** αποφάσεις όπου Καθ' ων η Αίτηση ήταν η Δημοκρατία μέσω του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, εκ των οποίων οι **240** απορρίφθηκαν και οι **105** ήταν επιτυχείς.

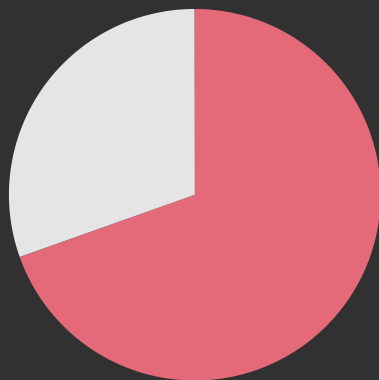

■ Απορριφθείσες Προσφυγές (69.57%)

■ Επιτυχείς Προσφυγές (30.43%)

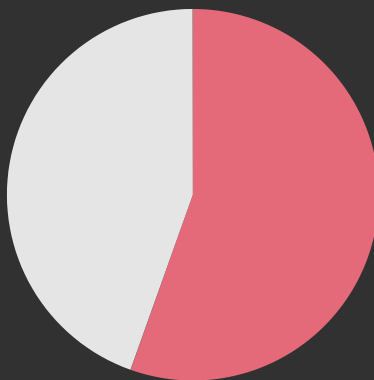
Ποσοστά Επιτυχίας Διοικητικών Προσφυγών 2022 vs 2021 vs 2020

Αποτελέσματα Αποφάσεων Δ.Δ.
2022

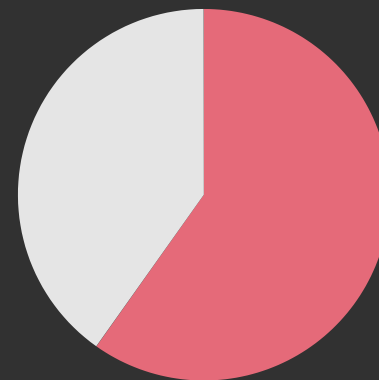
■ Απορριφθείσες Προσφυγές (69.57%)
■ Επιτυχείς Προσφυγές (30.43%)

Αποτελέσματα Αποφάσεων Δ.Δ.
2021

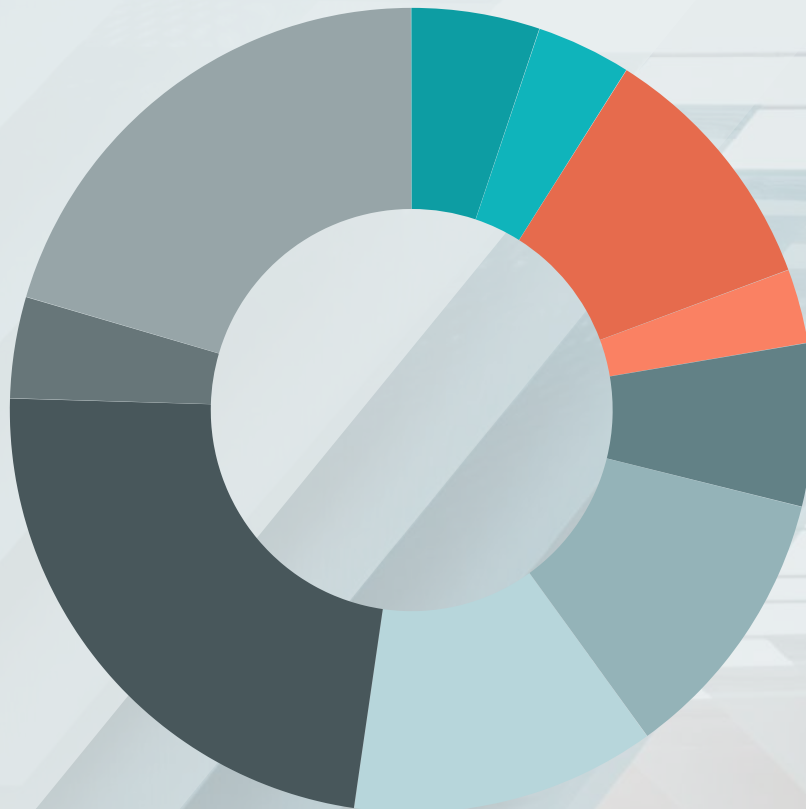
■ Απορριφθείσες Προσφυγές (55.45%)
■ Επιτυχείς Προσφυγές (44.55%)

Αποτελέσματα Αποφάσεων Δ.Δ.
2020

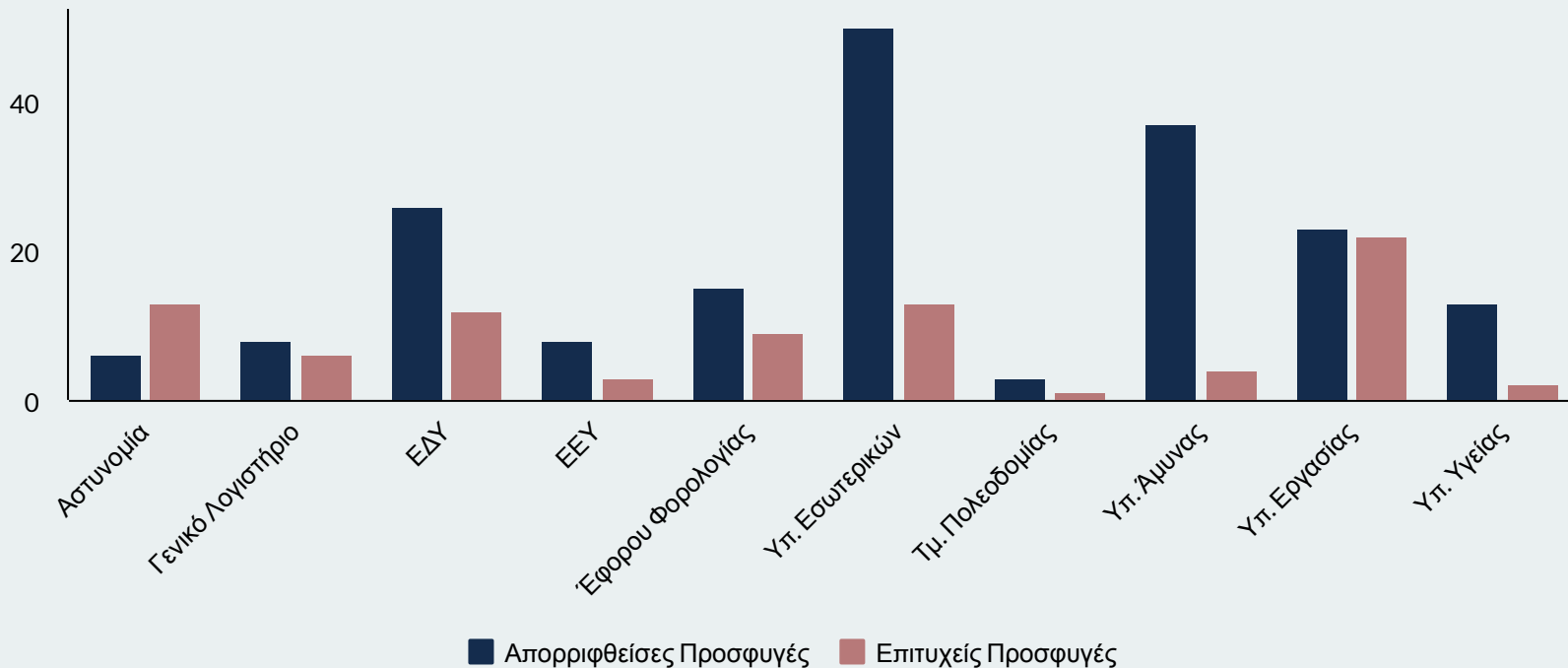
■ Απορριφθείσες Προσφυγές (59.83%)
■ Επιτυχείς Προσφυγές (40.17%)

Ποσοστά Αποφάσεων ανά Υπουργείο / Αρχή

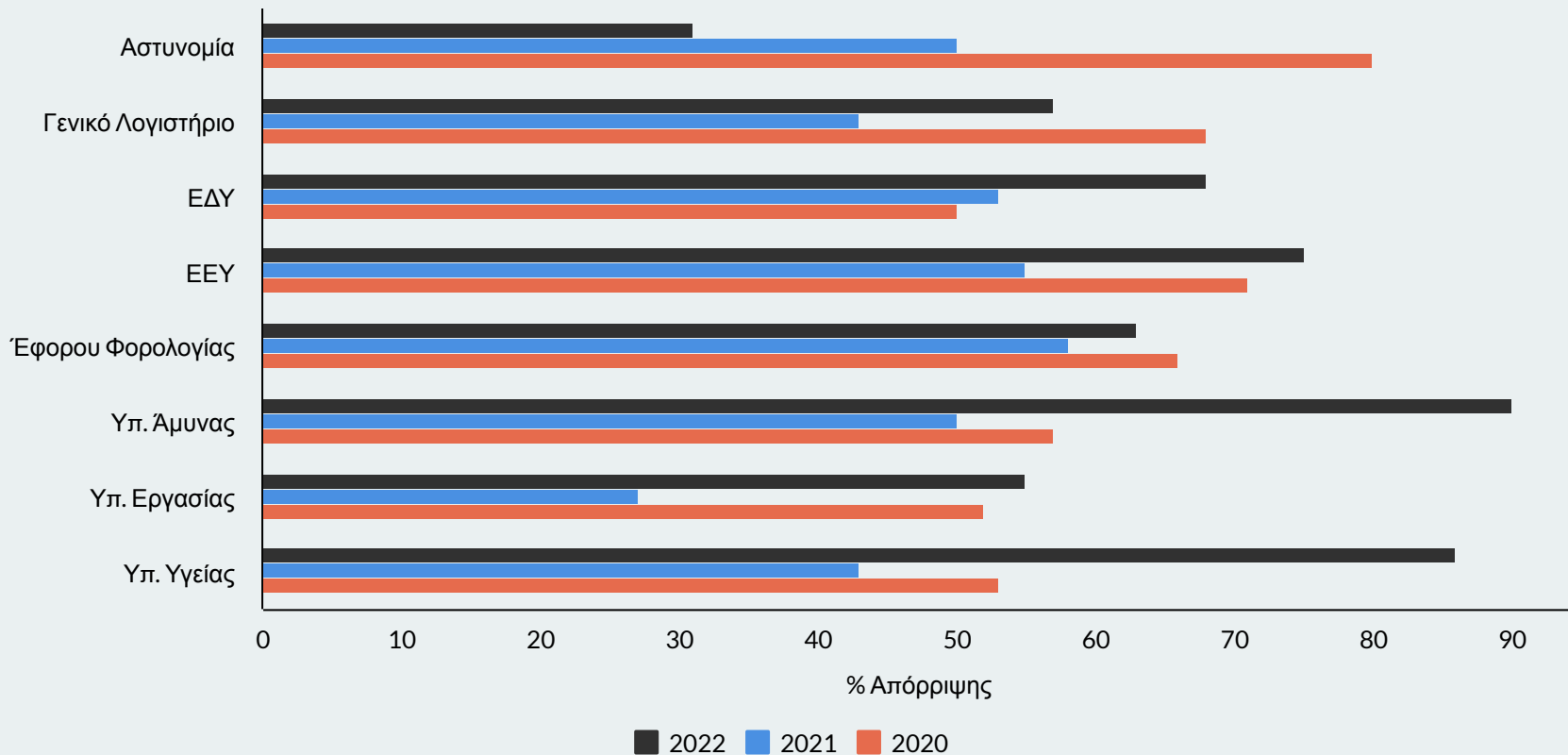

Αποτελέσματα Αποφάσεων ανά Υπουργείο/Αρχή

Στατιστικά Αποφάσεων Διοικητικού Δικαστηρίου 2022 επί Προσφυγών

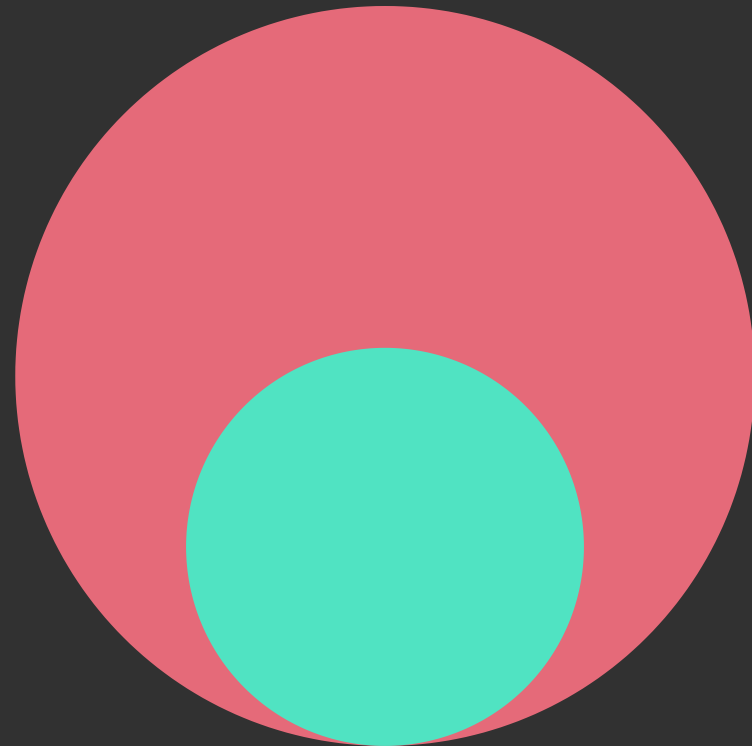

Συγκριτικός Πίνακας ως προς τις Απορριπτικές Αποφάσεις σε Προσφυγές που κρίθηκαν από το Δ.Δ. για τα έτη 2020, 2021 και 2022

Προσφυγές που αφορούν την ΕΔΥ και την ΕΕΥ

Προσφυγές κατά της
Επιτροπής Δημόσιας
Υπηρεσίας (ΕΔΥ) και της
Επιτροπής Εκπαιδευτικής
Υπηρεσίας (ΕΕΥ). Συνήθως,
αφορούν πράξεις διορισμών,
προαγωγών, τοποθετήσεων σε
κλίμακες, μεταθέσεων,
αποσπάσεων, πειθαρχικών
μέτρων λειτουργών και
καταρτισμούς πινάκων.

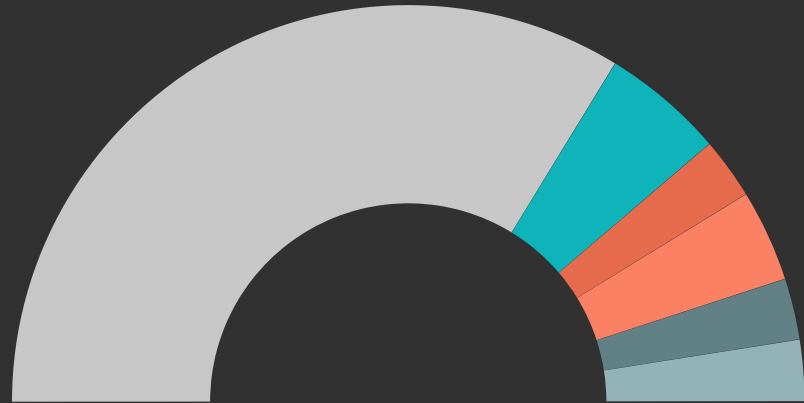

● ΕΔΥ (77.55%) ● ΕΕΥ (22.45%)

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ)

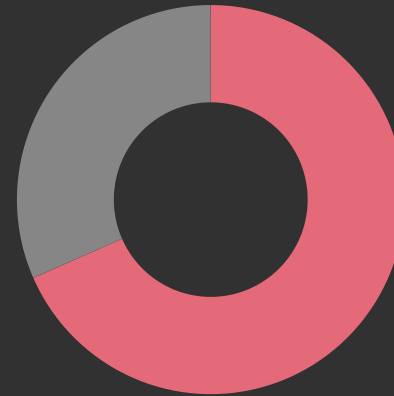
Η ΕΔΥ είναι ανεξάρτητο και συλλογικό όργανο με αρμοδιότητα, μεταξύ άλλων, να διορίζει, να προάγει, να μεταθέτει, να αποσπά και να αφυπηρετεί δημόσιους υπαλλήλους, ενώ ασκεί και πειθαρχικό έλεγχο βάσει του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν.1/1990), όπως τροποποιήθηκε.

Κύρια Επίδικα Ζητήματα σε Προσφυγές ΕΔΥ

■ Προαγωγές (67.5%) ■ Διορισμοί (10%) ■ Μεταθέσεις (5%)
■ Πειθαρχικά (7.5%) ■ Αναδρομικές Προαγωγές (5%) ■ Άλλα (5%)

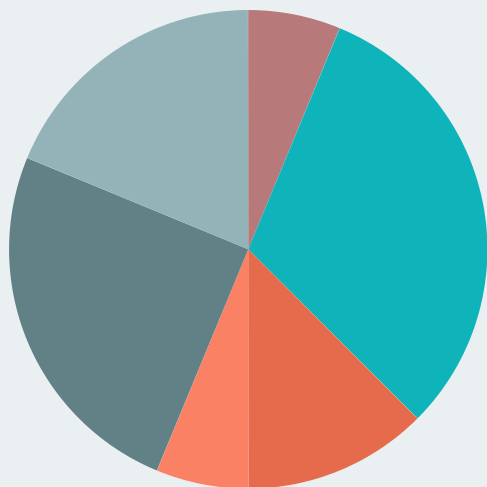
Αποτελέσματα Αποφάσεων Δ.Δ. (ΕΔΥ)

■ Απορριφθείσες Προσφυγές (68.42%)
■ Επιτυχείς Προσφυγές (31.58%)

Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (ΕΕΥ)

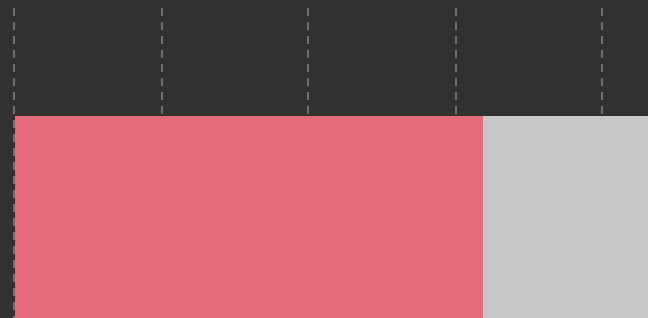
Κύρια Επίδικα Ζητήματα σε Προσφυγές
ΕΕΥ

- Προαγωγές Εκπαιδευτικών (6.25%)
- Διορισμοί Εκπαιδευτών (31.25%)
- Μεταθέσεις Εκπαιδευτικών (12.5%)
- Διορισμοί Ειδικών Εκπαιδευτικών (6.25%)
- Τερματισμός Μη Μόνιμων Εκπαιδευτικών (25%)
- Άλλα (18.75%)

Η ΕΕΥ αποτελεί συλλογικό όργανο, η σύσταση του οποίου προβλέπεται από το άρθρο 4(2) των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων. Η ΕΕΥ είναι η αρμόδια Επιτροπή, μεταξύ άλλων, για τον διορισμό, κατάταξη, μονιμοποίηση, προαγωγή, μετάθεση, απόσπαση και αφυπηρέτηση εκπαιδευτικών λειτουργών, καθώς και για τον πειθαρχικό τους έλεγχο.

Αποτελέσματα Αποφάσεων Δ.Δ.
(ΕΕΥ)

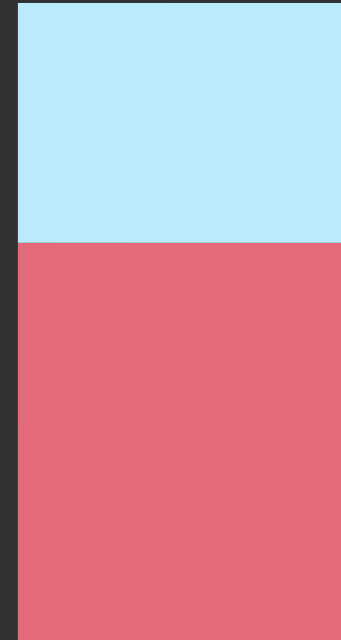

- Απορριφθείσες Προσφυγές
- Επιτυχείς Προσφυγές

Φορολογικές Προσφυγές

Προσφυγές κατά του Εφόρου Φορολογίας, του Εφοριακού Συμβουλίου, του Διευθυντή Τελωνείων κτλ. Συνήθως στρέφονται κατά αποφάσεων των φορολογικών αρχών της Δημοκρατίας, προκύπτουν από την επιβολή ή βεβαίωση φόρων, τελωνειακών δασμών, τελών και εισφορών και κυρώσεων λόγω παράβασης φορολογικής νομοθεσίας. Με την καθίδρυση του Διοικητικού Δικαστηρίου, αυτό δύναται να εξετάζει, πέραν της νομιμότητας, και την ουσία της φορολογικής διαφοράς.

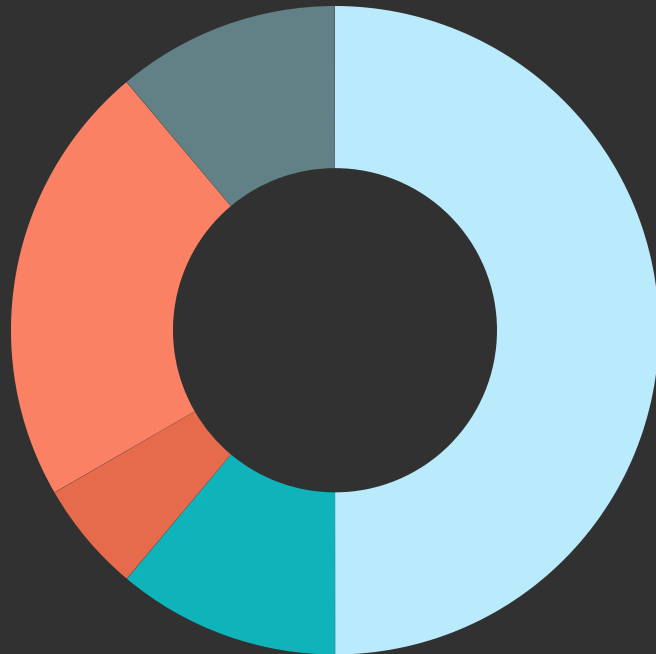
Αποτελέσματα Φορολογικών Αποφάσεων Δ.Δ.

■ Απορριφθείσες Προσφυγές ■ Επιτυχείς Προσφυγές

Κύρια Επιδικά Ζητήματα σε Φορολογικές Προσφυγές

Οι φορολογικές προσφυγές αφορούν κυρίως αποφάσεις σχετιζόμενες με τον περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμο, τον περί Εκτάκτου Εισφοράς για την Άμυνα της Δημοκρατίας Νόμο, τον περι Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμο, τον περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμο και τον περί Τελωνειακού Κώδικα Νόμο και τους σχετικούς Κανονισμούς.

- Φορολογία ΦΠΑ (50%)
- Τελωνειακοί Δασμοί (Γενικά) (11.11%)
- Φορολογία Κεφαλαιουχικών Κερδών (5.56%)
- Φορολογία Εισοδήματος (22.22%)
- Άλλα (11.11%)

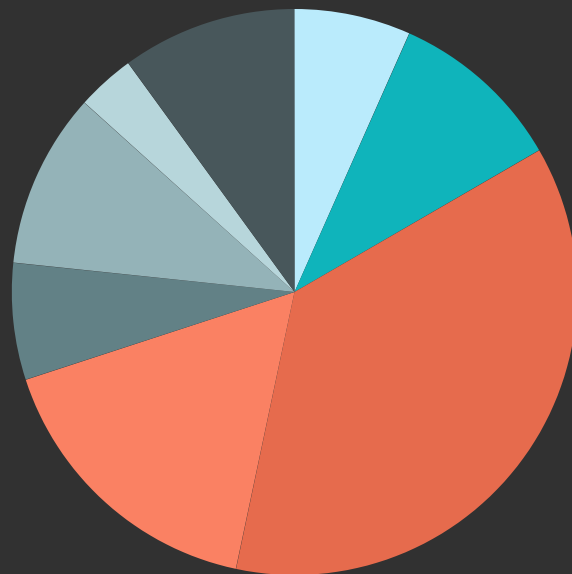
Υπουργείο Εσωτερικών

Προσφυγές που αφορούν στις αποφάσεις για πολεοδομικές άδειες, οικοδομικές άδειες, αποφάσεις περί Τοπικών Σχεδίων, Πολεοδομικών Ζωνών και Δηλώσεις Πολιτικής.

Περαιτέρω, Προσφυγές που αφορούν στο Κτηματολόγιο, διαχωρισμούς οικοπέδων, μεταβιβαστικά και άλλα τέλη και επιβαρύνσεις.

Επίσης, Προσφυγές που αφορούν στον Κηδεμόνα Τ/Κ Περιουσιών, εγγραφές Σωματείων, αιτήσεις για στεγαστική βοήθεια, καθώς και το Κυπριακό Επενδυτικό Πρόγραμμα και πολιτογραφήσεις.

Κυρία Επίδικα Ζητήματα Υπουργείου Εσωτερικών.

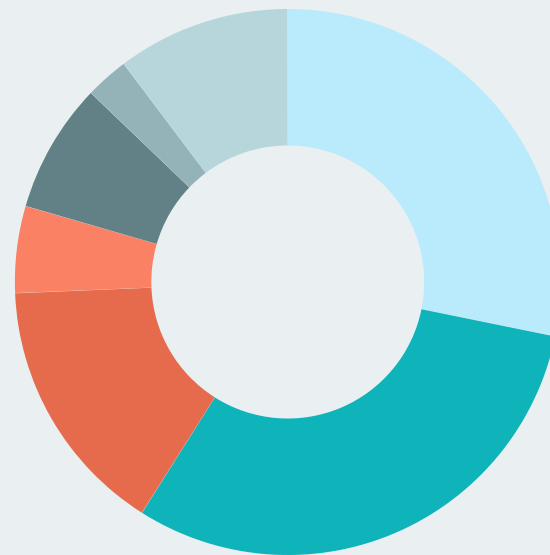

- Χορήγηση Πολεοδομικής Άδειας (6.67%)
- Ανάκληση Πολεοδομικής Άδειας (10%)
- Πολιτογραφήσεις (36.67%)
- Θέματα Σύστασης/ Συγκρότησης Οργάνου (16.67%)
- Σχέδιο Ρυμοτομίας (6.67%)
- Στεγαστική Βοήθεια (10%)
- Εγγραφές Σωματείων (3.33%)
- Άλλα (10%)

Επιδόματα, Βοηθήματα κτλ, βάσει σχετικών Νομοθεσιών

Προσφυγές που στρέφονται κατά αποφάσεων αρμοδίων αρχών για παροχή διάφορων επιδομάτων και βοηθημάτων που προβλέπονται από τη σχετική νομοθεσία, όπως είναι το επίδομα ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, το επίδομα τέκνου, το επίδομα αναπηρίας κτλ, η στεγαστική βοήθεια, η χορηγία επιδόματος νοσηλείας κτλ, σύμφωνα με τις σχετικές νομοθεσίες.

Κύρια Επίδικα Ζητήματα Υπ.
Εργασίας & Κοινωνικών
Ασφαλίσεων/Υφυπουργείο Πρόνοιας

Σημαντικές Υποθέσεις Δ.Δ. 2022

Χατζηχαμπής ν. Δημοκρατίας

Υποθ.Αρ. 1898/2019, ημερ. 30.08.2022.

Η Προσφυγή αυτή, η οποία καταχωρήθηκε από τον πρώην Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κο Χατζηχαμπή, στρεφόταν εναντίον της Δημοκρατίας και της παράλειψής της να τον αποζημιώσει για την απώλεια χρήσης της ακίνητης ιδιοκτησίας του «*διαρκούσης της Τουρκικής κατοχής και της αδυναμίας της Δημοκρατίας να τον αποκαταστήσει εις την κατοχήν και χρήσιν της εν λόγω περιουσίας του*».

Το Διοικητικό Δικαστήριο, επιτρέποντας τις προδικαστικές ενστάσεις που ήγειρε η Δημοκρατία, έκρινε ότι δεν υπήρξε εκ μέρους της Δημοκρατίας οποιαδήποτε παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας, τονίζοντας ότι δεν έχει αρμοδιότητα [το Δικαστήριο] να αποφασίζει επί ισχυριζόμενης παράλειψης έκδοσης νομοθετικής πράξης, η οποία [έκδοση], σύμφωνα με το Άρθρο 61 του Συντάγματος, ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Βουλής των Αντιπροσώπων.

Όπως εξάλλου λέχθηκε από το Δικαστήριο, «*Αν το Δικαστήριο ασκούσε τέτοιο έλεγχο, σαφώς θα υπερέβαινε τη συνταγματικώς δοθείσα δικαιοδοσία του, θα προσέκρουε στις σαφείς διατάξεις του Συντάγματος, αλλά θα παραβίαζε και την αρχή της διάκρισης των εξουσιών.*»

Χατζηχαμπής ν. Δημοκρατίας Cont'

Υποθ.Αρ. 1898/2019, ημερ. 30.08.2022.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο, συμφωνώντας με τις θέσεις της Δημοκρατίας, ανέφερε ότι, «ο αιτητής ουδέποτε πριν την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής προέβη σε προηγούμενη όχληση προς την καθ' ης η αίτηση, με την οποία να ζητεί αποζημίωση για απώλεια χρήσης του τεμαχίου του, ως με την παρούσα προσφυγή αιτείται. Τέτοια όχληση της διοίκησης, ωστόσο, αποτελεί, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αλλά και της σχετικής βιβλιογραφίας, απαραίτητη προϋπόθεση (όταν η διοίκηση δεν υποχρεούται διά του Συντάγματος ή νόμου να ενεργήσει αυτεπάγγελτα, εντός τακτής εξ αυτού προθεσμίας. Τέτοια αναφορά, ωστόσο, στο Σύνταγμα και τέτοιος νόμος δεν υπάρχει, κατά παραδοχή και της πλευράς του αιτητή (βλ. σχετικό απόσπασμα από την αγόρευση του, ανωτέρω στην παρούσα), εξ ου και επιζητούσε, ως ο ίδιος δηλώνει και την δικαστική εξέταση ισχυριζόμενης παράλειψης θέσπισης σχετικής νομοθεσίας, βλ. ανωτέρω) για να υπάρχει παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, η οποία να δύναται να προσβληθεί παραδεκτώς ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου...»

Κυριάκου ν. ΕΔΥ

Συν. Εκδ. Υπ.Αρ. 649/2017-870/2017, ημερ.15.11.2022

Οι Προσφυγές αφορούσαν επανεξέταση σε διαδικασία πλήρωσης της θέσης Ανώτερου Κτηματολογικού Λειτουργού (θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής).

Το Δικαστήριο, με αναφορά σε σχετική νομολογία έκρινε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

1. Ως προς τη διαδικασία επανεξέτασης, οι λόγοι ακύρωσης εξετάζονται υπο το φως της ακυρωτικής απόφασης και όχι εφ' όλης της ύλης. Ενώ, το Διοικητικό Δικαστήριο δεσμεύεται από τα διαπιστωθέντα νομικά και πραγματικά δεδομένα, *«χωρίς βέβαια να επηρεάζεται η νομολογιακά αναγνωρισμένη δυνατότητα του διοικητικού οργάνου να επαναδιερευνά, όταν και μόνον διαπιστώνεται λόγος, βεβαίως, όχι σε σχέση με ζητήματα τα οποία είναι προγενέστερα του λόγου για τον οποίο ακυρώθηκε δικαστικώς η διοικητική απόφαση»*

2. Μικρές διαφορές στις επιμέρους ετήσιες αξιολογήσεις χαρακτηρίζονται ως οριακές, ώστε να παραμένει μια ισοδυναμία μεταξύ των υποψηφίων.

3. Ως προς τη σύσταση του Διευθυντή, *«Η Καρά ν. Δημοκρατίας (2010) 3 Α.Α.Δ. 12 - και άλλες οι οποίες την ακολούθησαν - δεν έθεσε αρχή δικαίου πως ο Διευθυντής, προβαίνοντας στη σύστασή του, δεν θα πρέπει να αναφερθεί στο αποτέλεσμα της ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής προφορικής συνέντευξης.»*

Το ζήτημα κρίθηκε ως προς την προφορική, ενώπιον της ΕΔΥ, συνέντευξη, η οποία γίνεται μόνον προς όφελος της ίδιας της Επιτροπής, όπου μόνον αυτή έχει δικαίωμα, σύμφωνα με το Νόμο, να βασιστεί σε αυτήν, για σκοπούς αξιολόγησης των υποψηφίων.

Κυριάκου ν. ΕΔΥ Cont'

Συν. Εκδ. Υπ.Αρ. 649/2017-870/2017, ημερ.15.11.2022

Η προφορική συνέντευξη την οποία επικαλέστηκε ο Διευθυντής, ήταν αυτή που διεξήχθη ενώπιόν του, μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Αποτελούσε ενδογενή παράγοντα, στον οποίο μπορούσε να στηρίξει τη σύστασή του ο Διευθυντής, σε αντίθεση με την ενώπιον της ΕΔΥ προφορική συνέντευξη, η οποία θεωρείται εξωγενής.

Κρίνεται, πως δεν υφίσταται παράβαση του δεδικασμένου, αφού από τα ενώπιον μου δεδομένα, ο Διευθυντής συμμορφώθηκε με τις κρίσεις του ακυρωτικού Δικαστηρίου και δεν στηρίχθηκε στα αποτελέσματα της προφορικής εξέτασης ενώπιον της ΕΔΥ για τη σύστασή του.»

4. Η απόδοση των υποψηφίων στη προφορική εξέταση της ΕΔΥ σε θέσεις ψηλά στην ιεραρχία αποκτά ιδιαίτερη σημασία, με την ευχέρεια της ΕΔΥ να είναι ευρεία στο θέμα αυτό.

5. Ως προς την αρχή της αμεροληψίας, ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι επειδή ενόσω εκκρεμούσε η επίδικη διαδικασία από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, ο Πρόεδρος αυτής διορίστηκε ως ερευνητών λειτουργός σε πειθαρχική έρευνα εναντίον μέλους της Επιτροπής, κρίθηκε ως απορριπτέος. Τούτο αφού «η σχέση ερευνητών λειτουργού / Προέδρου και υπό διερεύνηση υπαλλήλου / μέλους της Συμβουλευτικής Επιτροπής, δεν αφορούσε τη σχέση του διοικητικού οργάνου της Συμβουλευτικής Επιτροπής, έναντι του διοικούμενου, αλλά τη μεταξύ τους σχέση, όπως αυτό προκύπτει και από τις διατάξεις του άρθρου 42 του Ν. 158(Ι)/99.

Και εν πάση περιπτώσει, δεν υπήρξε εξάλλου οποιαδήποτε διαφωνία μεταξύ του Προέδρου και του συγκεκριμένου μέλους, κας Λάμπρου, στην τελική εισήγηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, προκειμένου να της αποδοθεί τέτοιος επηρεασμός.»

Alpha Panareti Public LTD ν. Τμήμα Πολοδομίας και Οικήσεως

Υποθ.Αρ. 445/2017, ημερ.29.06.2022

Εξετάζοντας τις προδικαστικές ενστάσεις που υπέβαλε η Δημοκρατία και πρωτίστως τις αντικειμενικές προϋποθέσεις του παραδεκτού που προηγούνται των υποκειμενικών προϋποθέσεων, το Διοικητικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα έννομα αποτελέσματα για την ανάπτυξη, επέρχονται όχι με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου (που αφορούσε αίτηση για χορήγηση πολοδομικής άδειας κατά παρέκκλιση των προνομίων του Τοπικού Σχεδίου Πάφου), αλλά με την απόφαση της Πολοδομικής Αρχής που χορήγησε άδεια για ανάπτυξη και έκδωσε τη σχετική πολοδομική άδεια που αφορούσε αλλαγή χρήσης της ήδη υφιστάμενης οικοδομής.

Συνεπώς, όπως έκρινε το Δικαστήριο, η αιτήτρια, το τεμάχιο της οποίας είναι όμορο με το τεμάχιο των ΕΜ, δεν θεμελίωσε ενεστώς, άμεσο και προσωπικό έννομο συμφέρον, έστω και στα όρια της πιθανολόγησης, αφού, «η ιδιότητα του ιδιοκτήτη όμορου τεμαχίου από μόνη της, δεν μπορεί να προσδώσει έννομο συμφέρον, εκτός και εάν προκαλείται στον ίδιο ορισμένη βλάβη παραβλάπτουσα τα συμφέροντά του, που δεν είναι, όπως αναφέρθηκε, η περίπτωση.

Όπως κρίθηκε στην Α.Ε. 9/2014, **Ιωσήφ ν. Δημοκρατίας**, ημερομηνίας 28.7.2020, η επερχόμενη βλάβη πρέπει να καταδειχθεί από τον ίδιο τον περίοικο που έχει το ανάλογο βάρος, ως υφιστάμενη στο παρόν ή επαπειλούμενη με βεβαιότητα στο άμεσο μέλλον. Αναμένεται, όπως αναφέρθηκε, η σαφής αναφορά της υφιστάμενης, ή, με βεβαιότητα επερχόμενης βλάβης στην ίδια την αίτηση ακυρώσεως.»

Μοσφίλης ν. Υπουργείου Άμυνας

Υποθ.Αρ. 639/2019, ημερ.11.04.2022.

Η Προσφυγή αφορούσε την απόφαση κατανομής κενών θέσεων (Αντισυνταγματάρχη στο Υπουργείο Άμυνας), ως απότοκο παραμβληθείσας επανεξέτασης. Το Δικαστήριο, επικυρώνοντας την επίδικη πράξη, έκρινε ότι αυτή ήταν πλήρως αιτιολογημένη, τονίζοντας τα εξής σχετικά:

«θα επαναλάβω επίσης ότι το αναθεωρητικό Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται σε θέματα τεχνικών δεδομένων ή θεμάτων, η απόφαση επί των οποίων παραμένει ανέλεγκτος, εκτός όπου διαπιστώνεται πλάνη ή λανθασμένη νομική προσέγγιση (βλ. **Ηλία ν. Δημοκρατίας**, ανωτέρω, **First Elements Euroconsultants Ltd ν. Δημοκρατίας**. Αναθ. Έφεση Αρ. 34/12, ημερ. 15.12.17, **Ειρήνη Κουτσού ν. Κ.Ο.Τ. (2001) 3 Α.Α.Δ. 311, Pamela Edward Storey ν. Δημοκρατίας (2008) 3 Α.Α.Δ. 113 και Κώστας Παναγή ν. Δημοκρατίας**, Υποθ. Αρ. 1250/2012, ημερ. 19.12.2013). Εν προκειμένω, σαφώς και αποτελεί κατ' εξοχήν τεχνικό ζήτημα και μάλιστα ευαίσθητης φύσεως, ο καθορισμός του ευρύτερου πλαισίου λειτουργίας της Εθνικής Φρουράς και των Ενόπλων Δυνάμεων και εναπόκειται αναμφίβολα στους καθ' ων να καθορίζουν τις αρχές και τους παράγοντες, με βάση τους οποίους καθορίζονται οι υπηρεσιακές ανάγκες και/ή οι ανάγκες του στρατεύματος. Δεδομένης της αναφοράς και του καθορισμού των υπηρεσιακών αναγκών στο σώμα της επίδικης απόφασης, δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο να εξετάσει την ορθότητα της κρίσης του Αρχηγού ή/και του Υπουργού, και της Διοίκησης ευρύτερα, αναφορικά με τους τρόπους εξυπηρέτησης των υπηρεσιακών αναγκών.»

Χρήστος Χρυσικού ν. Υπουργείου Δικαιοσύνης, Επαρχιακού Δικαστικού Λειτουργού κ. Ρασπόπουλου

Υποθ.Αρ. 249/21, ημερ. 03.03.2022.

Το Δικαστήριο απορρίπτοντας της Προσφυγή του αιτητή που αυτός καταχώρησε εναντίον της ορθότητας του εκδοθέντος από το Επαρχιακό Δικαστήριο εντάλματος φυλάκισης εναντίον του, έκρινε ότι το Διοικητικό Δικαστήριο στερείται δικαιοδοσίας να επιληφθεί της Προσφυγής.

Τούτο διότι, «είναι παγίως νομολογημένο πως θέματα που σχετίζονται με την απονομή της δικαιοσύνης δεν υπόκεινται σε αναθεωρητικό έλεγχο στο πλαίσιο του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Σχετικές είναι οι υποθέσεις *Kyriakides v. The Republic (Minister of Interior)* 1 RSCC 66, *Xenophontos v. The Republic (Minister of Interior)* 2 RSCC 89, *White Hills Ltd and Others and The Republic (Minister of Interior)* (1970) 3 CLR 132, *Kourris v. The Supreme Council of Judicature* (1972) 3 CLR 390, *Καρατσής ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (ανωτέρω) και συναφώς η *Leader of Justice Party v. The Republic* (1985) 3 CLR 1615 και *Πίτσιλλος ν. Γενικού Εισαγγελέα*, ΑΕ 2272 - 13/3/98, *Μόδεστου Πίτσιλλου, Προέδρου Κόμματος Δικαιοσύνης και Ουστά*, Υπόθεση αρ. 491/01, ημερομηνίας 26/3/2002).»

Ιωάννης Λεοντίου ν. ΕΔΥ

Υποθ.Αρ. 671/2011, ημερ. 03.06.2022.

Η Απόφαση αυτή κρίνεται ως σημαντική ως προς τον τρόπο βαθμολόγησης της προφορικής εξέτασης ενώπιον του διορίζοντος οργάνου, σύμφωνα με την οποία η αξιολόγηση πρέπει να αφορά την κρίση ως προς την προσωπικότητα και τις ικανότητες των υποψηφίων και δεν μπορεί να επεκτείνεται σε γνωσιολογική εξέταση που να απολήγει σε κρίσεις αξίας.

Περαιτέρω, η Απόφαση επιβεβαιώνει την πάγια θέση της νομολογίας ότι σε θέσεις ψηλά στην ιεραρχία, δύναται να αποδοθεί αυξημένη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, όπου η προσωπικότητα και οι ικανότητες των υποψηφίων είναι σημαντικές ιδιότητες για την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης και τον διορίζον όργανο, κατά την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου, έχει ευρεία διακριτική εξουσία.

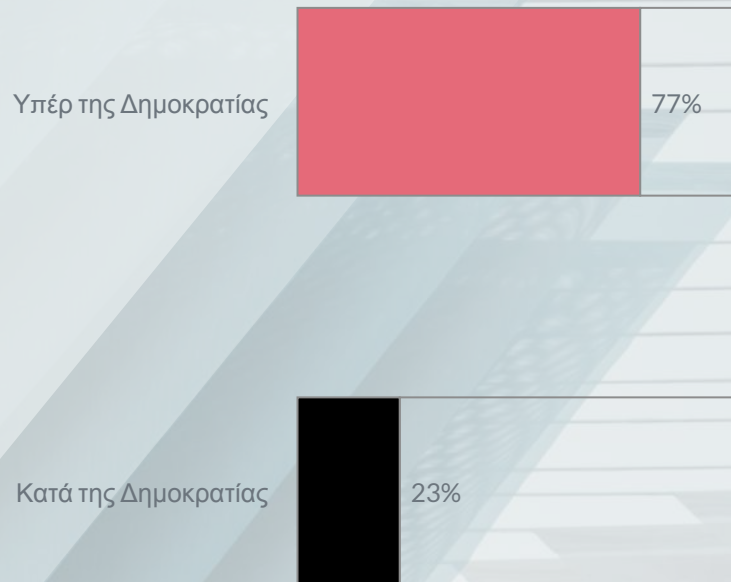
Εφέσεις σε Προσφυγές 2022

Εφέσεις σε Αποφάσεις επί Προσφυγών Διοικητικού Δικαστηρίου 2022

Κατά το έτος 2022, το Ανώτατο Δικαστήριο εξέδωσε συνολικά 47 αποφάσεις σε προσφυγές Δ.Δ., εκ των οποίων οι 36 κρίθηκαν υπέρ της Δημοκρατίας και οι 11 κατά της Δημοκρατίας.

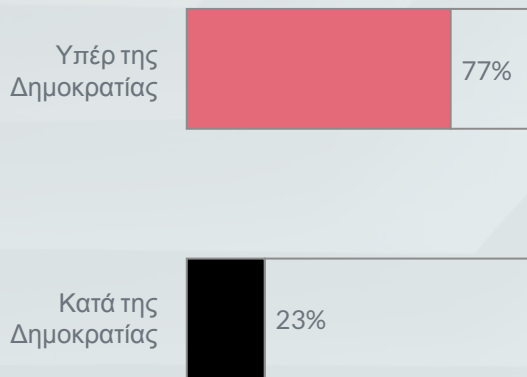
Οι περισσότερες εφέσεις αφορούσαν δημοσιοϋπαλληλικά θέματα. Οι υπόλοιπες εφέσεις αφορούσαν, μεταξύ άλλων, διαφορές επί φορολογικών και πολεοδομικών ζητημάτων.

Ποσοστά Επιτυχίας
Εφέσεων Διοικητικού Δικαστηρίου
2022

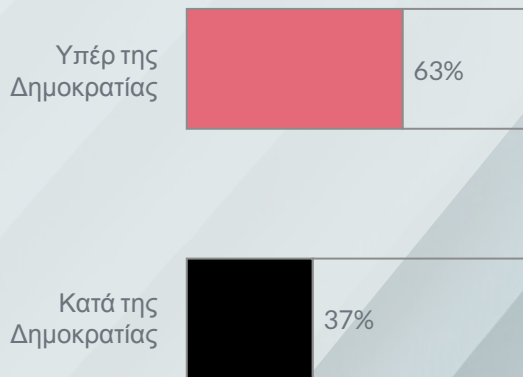

Συγκριτικός Πίνακας ως προς τις Εφέσεις που κρίθηκαν κατά τα έτη 2020, 2021 και 2022

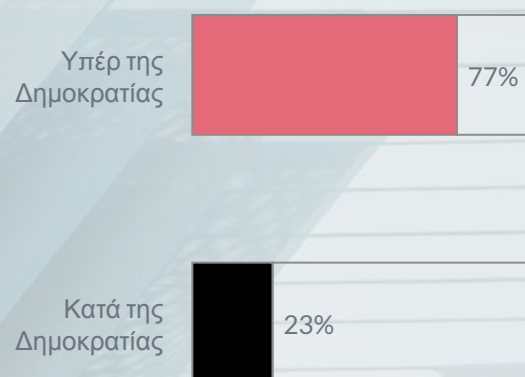
Ποσοστά Επιτυχίας
Εφέσεων Διοικητικού Δικαστηρίου
2022

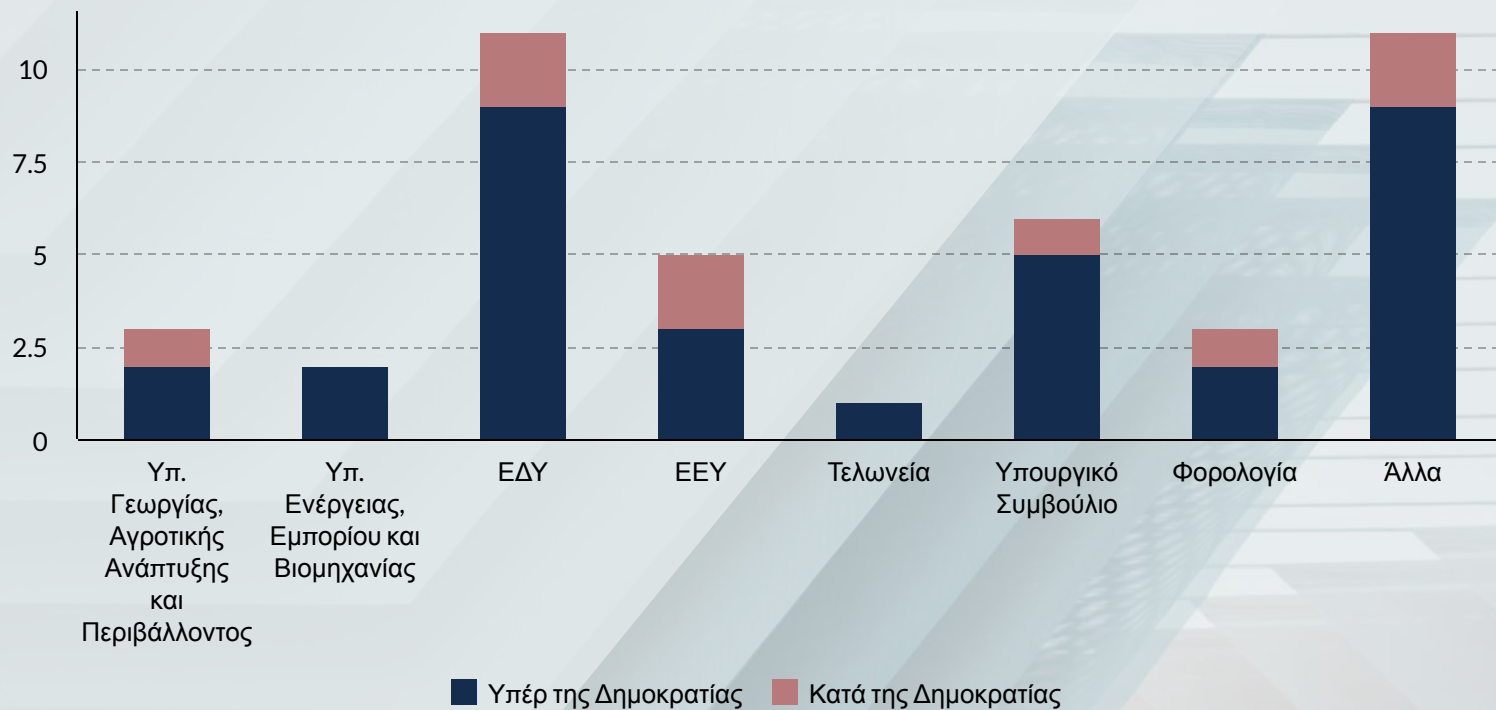
Ποσοστά Επιτυχίας
Εφέσεων Διοικητικού Δικαστηρίου
2021

Ποσοστά Επιτυχίας
Εφέσεων Διοικητικού Δικαστηρίου
2020

Αποτελέσματα Εφέσεων επί Προσφυγών ανά Υπουργείο/Αρχή 2022

ΑΗΚ ν. Υπουργικό Συμβούλιο

Αναθ. Έφεση αρ. 107/2015, ημερ 08.06.2022

Η Αν. Έφεση αφορούσε την απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής που υπέβαλε η Εφεσείουσα εναντίον της απόφασης της Πολεοδομικής Αρχής για χορήγηση πολεοδομικής άδειας για εγκατάσταση σταθμού βάσης και κεραίας κινητής τηλεφωνίας σε κρατικό τεμάχιο.

Το Εφετείο, απορρίπτοντας την Έφεση και υιοθετώντας το πρωτόδικο Δικαστήριο, έκρινε ότι «ο έλεγχος του συμβατικού πλαισίου που διέπει το ακίνητο καθώς και το κατά πόσο συνάδει η χωροθέτηση της κεραίας με τις προηγηθείσες άδειες και το εγκριμένο σχέδιο ανάπτυξης της περιοχής όχι μόνο δεν αντιστοιχούν σε εξωγενείς παράγοντες, σύμφωνα με το άρθρο 26 του περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμου, όπως είναι η εισήγηση της αιτήτριας, αλλά εμπίπτουν στους ευρύτερους παράγοντες που δεν αφορούν μόνο την ανάπτυξη και που η Διοίκηση, κατά την παρ. 1(θ) των Γενικών Προνοιών Πολιτικής του παρ. Β του Τοπικού Σχεδίου Λευκωσίας, μπορούσε να λάβει υπόψη. (βλ. επίσης **Tofarco Ltd** (1994) 4 Α.Α.Δ. 233, Υποθ. αρ. 620/2002, **Σκυροποιία «Λεωνίκ» Λτδ ν. Δημοκρατίας**, ημερομηνίας 22.4.2005).

Η Παρ. Β των Γενικών Προνοιών Πολιτικής, παρα. 1(θ) προνοεί:
«Ανάπτυξη θα επιτρέπεται εφόσον:

.....

(θ) Δεν συντρέχουν άλλοι ουσιώδεις παράγοντες για τους οποίους η ανάπτυξη δεν θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί.»

ΑΗΚ ν. Υπουργικό Συμβούλιο Cont'

Αναθ. Έφεση αρ. 107/2015, ημερ 08.06.2022

Όπως προκύπτει από την ίδια την απόφαση της Εφεσίβλητης αλλά και εκείνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου, το θέμα των συμβατικών όρων δεν ενετάχθη στους ουσιώδεις παράγοντες οι οποίοι αναφέρονται στο Άρθρο 26 του περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμου[1] αλλά στις συγκεκριμένες διατάξεις του εγκριμένου Τοπικού Σχεδίου και ειδικότερα σε αυτές της παραγράφου 1(θ) των Γενικών Προνοιών Πολιτικής του Παραρτήματος Β του Τοπικού Σχεδίου Λευκωσίας το οποίο, όπως ορθά επεσήμανε το πρωτόδικο Δικαστήριο, αναφέρεται σε ουσιώδεις παράγοντες που δεν αφορούν ειδικά την ανάπτυξη «αλλά εμπίπτουν στους ευρύτερους παράγοντες» που η Διοίκηση μπορούσε να λάβει υπόψη της.

Κρίνοντας ότι η αιτούμενη ανάπτυξη προσέκρουε σε συμβατικούς όρους τόσο της Σύμβασης Μίσθωσης καθώς και της Σύμβασης Υπομίσθωσης, η Διοίκηση δεν επικαλέστηκε τις πρόνοιες του Άρθρου 26 του Ν. 90/1972, αλλά συγκεκριμένες ειδικές διατάξεις του Παραρτήματος Β του Τοπικού Σχεδίου Λευκωσίας.

Ως εκ τούτου, η παραπομπή από πλευράς της Εφεσείουσας σε νομολογία η οποία εξέτασε την ερμηνεία του όρου «άλλος ουσιώδης παράγοντας», ο οποίος απαντάται στο Άρθρο 26 του Ν. 90/1972, δεν είναι σχετική.

Εν πάση περιπτώσει, ο έλεγχος και του συμβατικού πλαισίου που διέπει μία ανάπτυξη δεν μπορούσε να αγνοηθεί, κάτι το οποίο έχει αναγνωριστεί και στη νομολογία (**Σκυροποιεία Λεωνίκ Λτδ ν. Δημοκρατίας**, Υπόθεση Αρ. 620/2002, ημερ. 22/4/2005). Όπως δε ορθά επεσήμανε το πρωτόδικο Δικαστήριο, με την ιεραρχική προσφυγή της η ίδια η Εφεσείουσα είχε θέσει σε έλεγχο τα όρια χρήσης του ακινήτου και των όρων των Συμβολαίων μίσθωσης και υπομίσθωσης.

Πέραν και ανεξαρτήτως των πιο πάνω, η απόρριψη της αίτησης δεν αφορούσε μόνο σε θέματα που άπτοντο του συμβατικού πλαισίου αλλά και σε ζητήματα χωροταξικής φύσεως.»

ΑΗΚ ν. Υπουργικό Συμβούλιο Cont'

Αναθ. Έφεση αρ. 107/2015, ημερ 08.06.2022

Περαιτέρω, κρίθηκε ότι το γεγονός ότι δεν ζητήθηκαν οι απόψεις του ΚΟΑ, ως Μισθωτή του ακινήτου και ότι υπήρχε η συγκατάθεση της ΠΑΕΕΚ, του Υπομισθωτή, ορθώς κρίθηκε πρωτόδικα ότι δεν μπορούσε να οδηγήσει σε ακυρότητα εφόσον εναπόκειται στην ίδια την Πολεοδομική Αρχή στο πλαίσιο άσκησης της αρμοδιότητας και εξουσίας της δύναμει του Νόμου να συνεκτιμήσει όλους του νόμιμους και σχετικούς με την αιτούμενη πολεοδομική άδεια παράγοντες, ενώ «η εκτίμηση των Εφεσιβλήτων ουσιαστικά ενσωμάτωνε τις θέσεις των υπηρεσιακών παραγόντων όπως αυτές διεξοδικά αναφέρονταν στα διάφορα σημειώματα, επιστολές και εκθέσεις που αποτελούσαν μέρος του διοικητικού φακέλου και ιδιαίτερα του σημειώματος από το Υπουργείο Εσωτερικών προς την Υπουργική Επιτροπή το οποίο και αυτό με τη σειρά του βασίστηκε στις απόψεις της Πολεοδομικής Αρχής.»

Περαιτέρω, το Δικαστήριο, υπενθυμίζοντας την καλά καθιερωμένη νομολογιακή αρχή ότι το Αναθεωρητικό Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τις αποφάσεις της Διοίκησης με τις δικές του, ούτε και ασχολείται με τη διαπίστωση πρωτογενών γεγονότων όπου διαπιστώνει ότι η διεξαχθείσα έρευνα ήταν επαρκής, έκρινε ότι «ενασχόληση με τεχνικά θέματα, όπως στην προκείμενη περίπτωση κατά πόσο και σε ποιο βαθμό ο σταθμός βάσης παρέμβαινε στη λειτουργία του υπό διαμόρφωση εγκριμένου χώρου στάθμευσης, οπωσδήποτε αποτελούσαν θέματα που κατ' εξοχή ανήκουν στη διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης, με δεδομένο ότι το Αναθεωρητικό Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα μιας πράξης απέχοντας από τον έλεγχο της ουσιαστικής της κρίσης (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 227, **Storey v. Δημοκρατίας** (2008) 3 Α.Α.Δ. 113 και **Λάμπρου v. Δημοκρατίας** κ.ά. (2009) 3 Α.Α.Δ. 79).».

Τέλος, ως προς τον λόγο έφεσης ότι παραβιάστηκαν οι αρχές της καλής πίστης, το Εφετείο έκρινε ότι ο εν λόγω λόγος δεν αναπτύσσεται, ούτε δίδεται αιτιολογία προς υποστήλωση του, αναφέροντας ότι, «σύμφωνα με τις πρόνοιες της Δ.35, θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας[2], οι λόγοι έφεσης πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένοι. Όπως είναι δε πάγια νομολογημένο, συστατικά στοιχεία του λόγου έφεσης είναι η βάση της έφεσης η οποία συνίσταται από τον προσδιορισμό των λόγων που καθιστούν την εκκαλούμενη απόφαση τρωτή και η αιτιολογία που υποστηλώνει τη βάση της έφεσης. Ειδοποίηση έφεσης η οποία δεν στοιχειοθετείται από έγκυρο λόγο ή λόγους έφεσης είναι θνησιγενής. Η έφεση δεν είναι έγκυρη όταν δεν αιτιολογούνται οι λόγοι έφεσης και όταν εκφράζονται με ασαφή και γενικό τρόπο (**Φαίδωνας Χριστοδούλου v. Χρίστου Μεταξάκη** (1997) 1 Α.Α.Δ. 1002, **Μυριάνθη Παναγιώτη Προκοπίου v. Jacquelin Lesley Ryan** κ.ά. (2012) 1 Α.Α.Δ. 1982 και **Cyprus Import Corporation Ltd v. Θεοδώρου**, Πολιτική Έφεση Αρ. 29/2010, ημερ. 30/1/2015).»

ΑΗΚ ν. Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού

Αναθ. Έφεση αρ. 129/2015, ημερ 02.11.2022

Η Απόφαση αυτή δεικνύει την ορθότητα της θέσης που προβλήθηκε από τη Δημοκρατία σ' ό,τι αφορά τη δυνατότητα επανεξέτασης που έχει η Διοίκηση, όταν η ανάκληση της αρχικής πράξης έγινε λόγω προβλήματος στη συγκρότηση της Επιτροπής και για λόγο που δεν «άγγιζε» τα γεγονότα της καταγγελίας, αφού αφορούσε το «τυπικό», κατά το Εφετείο, ζήτημα του διορισμού του Προέδρου της Επιτροπής.

Όπως λέχθηκε από το Εφετείο, στην Απόφαση του, «η Επιτροπή, με ορθή πλέον συγκρότηση, είχε την υποχρέωση να προχωρήσει σε επανεξέταση της ενώπιόν της υπόθεσης, προκειμένου να διασφαλισθούν τα δικαιώματα όλων των εμπλεκομένων μερών και να μην αφεθεί κανένα διοικητικό κενό. Η καταγγελία από πρόσωπο που είχε έννομο συμφέρον εξακολουθούσε να είναι ενεργή και, κατά προέκταση, η Επιτροπή, στα πλαίσια εκπλήρωσης του καθήκοντός της προς προστασία της ελεύθερης άσκησης ανταγωνισμού, ορθά προχώρησε στην υπό συζήτηση επανεξέταση.

ΑΗΚ ν. Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού **Cont'**

Αναθ. Έφεση αρ. 129/2015, ημερ 02.11.2022

Η ακυρωτική απόφαση ημερομηνίας 7.10.2011, αφορούσε σε τυπικό ζήτημα, στη μη νόμιμη συγκρότηση της Επιτροπής, λόγω παράνομου διορισμού του Προέδρου της. Συνεπώς, η ακύρωση για τυπικούς λόγους και, κατά προέκταση, η μη έκδοση απόφασης επί της ουσίας και η κατάργηση των κυρώσεων που είχαν επιβληθεί, ήτοι του διοικητικού προστίμου, χωρίς απόφαση επί κανενός ουσιαστικού λόγου που είχε προβάλει η αιτήτρια-Εφεσείουσα, δεν ενείχαν την μορφή «αθώωσης». Ως εκ τούτου, η μετέπειτα επανεξέταση, απόρροια της επανόρθωσης του τυπικού ελαττώματος, δεν ισοδυναμούσε με εκ δευτέρου δίωξη και, τελικά, εκ δευτέρου τιμωρία (απόφαση ΔΕΕ, C-238/99 P - **Limburgse Vinyl Maatschappij and Others v. Commission**, ημερ. 15.10.2002, **Χριστοφίδης v. Κοινοτικό Συμβούλιο Παλαιομετόχου**, υπόθ. αρ. 14/2012, ημερ. 30.7.2015»).

Ως προς το γεγονός ότι η μη επιστροφή του επιβληθέντος με την ακυρωθείσα απόφαση προστίμου δεν παρεμποδίζει την επανεξέταση, το Εφετείο έκρινε ότι, «η μη επιστροφή του προστίμου δεν παρεμποδίζει την επανεξέταση, δεδομένου ότι η απόφαση για επιβολή του εξαφανίστηκε μετά το ακυρωτικό αποτέλεσμα της προσφυγής 2/2011.».

Υπ. Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού ν. Χαλλουμής ΠΟΑ Βιομηχανία Γάλακτος

Αναθ. Έφεση αρ. 103/2015, ημερ 04.07.2022

Η υπόθεση αυτή αφορούσε Διάταγμα που έκδωσε ο Υπουργός Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, με το οποίο όρισε την ελάχιστη αναλογία αιγινού και πρόβειου γάλακτος στις πρώτες ύλες που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή χαλουμιού.

Κάνοντας δεκτές τις προδικαστικές ενστάσεις που είχε εγείρει η Δημοκρατία, και εν τέλει, επιτρέποντας την Έφεση που καταχώρησε η Δημοκρατία, το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι «... η ΚΔΠ 312/2012 καλύπτει όλα τα χαρακτηριστικά κανονιστικής πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Κατ' αναλογία με τα κριθέντα στην **Αλέκτωρ Φαρμακευτική Λτδ κ.ά. ν. Δημοκρατίας (2007) 3 ΑΑΔ 250**, είναι γενικού και απρόσωπου χαρακτήρα, κατά τρόπο που παρέχεται η δυνατότητα εφαρμογής της σε αόριστο αριθμό προσώπων και σε μελλοντικές περιπτώσεις, οι οποίες εμπίπτουν στις προϋποθέσεις που θέτει η ίδια η πράξη.»

Όπως περαιτέρω έκρινε το Εφετείο, «είναι στη βάση της υπό συζήτηση πράξης και του εκδοθέντος Διατάγματος που είχαν επιβληθεί τα επίδικα πρόστιμα. Με συμβολή όμως των Εφεσιβλήτων, η οποία συνίστατο στη μη τήρηση των ποσοστών ελάχιστης αναλογίας αιγινού και πρόβειου γάλακτος, κατά παράβαση των προβλεπομένων στην εν λόγω κανονιστική πράξη. Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιβολή προστίμου επιβεβαίωνε τον κανονιστικό χαρακτήρα της πράξης και παρείχε τη δυνατότητα παρεμπίπτοντος ελέγχου του κύρους της, μέσω προσφυγής, προσβάλλουσας το επιβληθέν πρόστιμο, το οποίο εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν της.»

Βραχίμης Χατζηχάννας ν. ΕΔΥ

Αναθ. Έφεση αρ. 727/2012, ημερ 20.07.2022

Η Απόφαση αυτή κρίνεται ως σημαντική αφού με αυτήν αποφασίστηκε ότι η ΕΔΥ, στα πλαίσια της υποχρέωσης της που απορρέει από το Άρθρο 146.5 του Συντάγματος, έχει, κατά πρώτο λόγο, υποχρέωση να επανεξετάσει την υπόθεση και, εφόσον αποφασίσει τον αναδρομικό διορισμό αιτητή, έχει περαιτέρω υποχρέωση, προς τον σκοπό αποκατάστασης της νομιμότητας, να προβεί σε επανεξέταση όλων των διαδικασιών διορισμού ή/και προαγωγής, στις οποίες ήταν το άτομο αυτό υποψήφιο. Τούτο, αφού «η σχέση μεταξύ της ακυρωτικής απόφασης και των διαδικασιών αυτών, ήταν ότι ο αναδρομικός διορισμός του Εφεσείου διαφοροποίησε τα γεγονότα που αφορούσαν τον Εφεσείου ως υποψήφιο στις διαδικασίες αυτές που ακολούθησαν χρονικά τη 15.12.1990.»

Με αναφορά σε σχετικά συγγράμματα, αλλά και νομολογία, το Εφετείο ανέφερε σχετικά ότι «η αρχή του Διοικητικού Δικαίου είναι ότι, μετά την ακύρωση ενός διορισμού ή μιας προαγωγής υπαλλήλου, η Διοίκηση έχει καθήκον να αποκαταστήσει τη σταδιοδρομία, όπως αυτή θα εξελισσόταν αν δεν μεσολαβούσε η ακυρωτική απόφαση χωρίς δική του υπαιτιότητα.»

Υπ. Οικονομικών ν. Βασίλης Χριστοφίδης

Αναθ. Έφεση 104/2015, ημερ.04.07.2022.

Η υπόθεση αυτή αφορούσε άρνηση της Διοίκησης για αναβάθμιση ομάδας υγειονομικών επιθεωρητών, με το σκεπτικό ότι η συμφωνία που έγινε στην ΜΕΠ στις 11.6.08 προέβλεπε όπως μεταφερθούν μόνο οι υπάλληλοι που υπηρετούσαν τη δεδομένη χρονική στιγμή επίτευξης της συμφωνίας και όχι άτομα που, αν και κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα, κατά τον ουσιώδη χρόνο, διορίστηκαν μεταγενέστερα.

Το Εφετείο, επικυρώνοντας τη κρίση του πρωτόδικου Δικαστηρίου που έκρινε ότι υπήρξε αδικαιολόγητα άνιση μεταχείριση, έκρινε ότι υπήρξε πλημμελής εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας αφού, «η ανισότητα δεν επήλθε εκ του νόμου αλλά εκ της πλημμελούς εφαρμογής του από τους Εφεσείοντες.

Ο Ν.53(ΙΙ)/09 καθόρισε, ως ορθώς υπέδειξε ο κ. Αγγελίδης, γενικό και απρόσωπο κανόνα για αναβάθμιση υπαλλήλων της υπό συζήτησιν κατηγορίας νοουμένου ότι κατείχαν πτυχίο πριν από την ψήφιση του περί ου ο λόγος νομοθετήματος.

Έτσι, το κοινό και ίσο κριτήριο, είναι η κατοχή του πτυχίου, μια απαίτηση που αναμενόταν πως θα εφαρμοζόταν ισότιμα για όσους το κατείχαν πριν από τη δημοσίευση, με τους Εφεσίβλητους να ικανοποιούν την παράμετρο αυτή.»

ΠΟΑ ν. Κυπριακού Οργανισμός Αγροτικών Πληρωμών

Αναθ. Έφεση 35/2016, ημερ. 03.06.2022

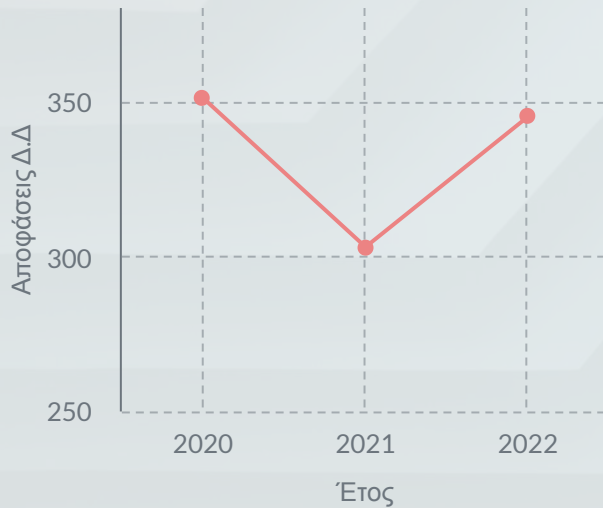
Η Αν. Έφεση αφορούσε την εκτέλεση της υλοποίησης ορισμένης φάσης του προγράμματος ενημέρωσης και προώθησης Ευρωπαϊκών Γαλακτοκομικών Προϊόντων σε τρίτες χώρες, ενώ είχε υπογραφεί σχετική συμφωνία μεταξύ των διαδίκων.

Το Δικαστήριο υιοθετώντας τις θέσεις της Δημοκρατίας, έκρινε ότι «...οι προσβαλλόμενες πράξεις, στο σύνολό τους, ήταν απότοκο της μεταξύ των διαδίκων συμφωνίας και αποτέλεσμα των συμβατικών διαφορών των μερών. Η δυνατότητα επιβολής όρων ήταν εξουσία που εκπήγαζε από την υπογραφείσα μεταξύ των μερών σύμβαση. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν στη βάση των επίδικων συμβάσεων και δεν αφορούσαν γενικότερο συμφέρον, αλλά αποκλειστικά τους Εφεσείοντες, λόγω της συμβατικής τους σχέσης με τους Εφεσίβλητους 1 και ως επακόλουθο των συμβατικών διαφορών που προέκυψαν.»

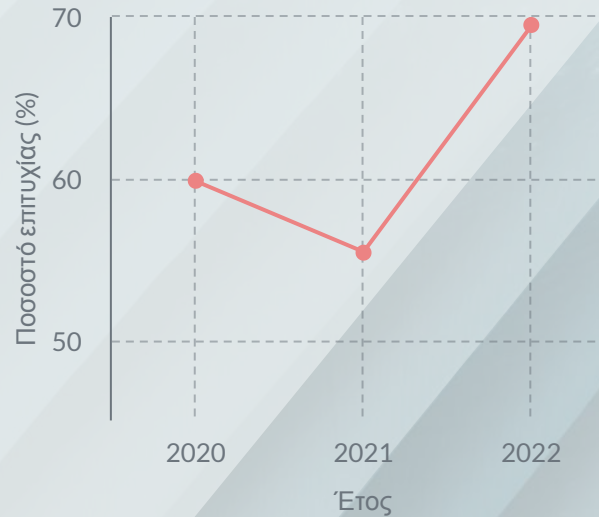
Και περαιτέρω ότι «ο καθορισμός των αστικών δικαιωμάτων των πολιτών από πράξη ή απόφαση διοικητικού οργάνου κατά την άσκηση της εκτελεστικής ή διοικητικής λειτουργίας του, εκφεύγει του ελέγχου του Δικαστηρίου κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος (Δρ. Γεωργίου ν. ΑΗΚ (1995) 3 ΑΑΔ 424, 434). Πράξεις των οργάνων του συμβαλλόμενου κράτους ή άλλου δημοσίου νομικού προσώπου, που αφορούν στην ερμηνεία ή την εκτέλεση συμβάσεων, όπου το κράτος ή το δημόσιο νομικό πρόσωπο είναι συμβαλλόμενοι, δεν προσβάλλονται δι' αιτήσεως ακυρώσεως υπό του αντισυμβαλλομένου (Σπηλιωτόπουλου, «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου», Δεύτερη Έκδοση, Παράγραφος 426).»

Συμπεράσματα Στατιστικής Μελέτης 2022

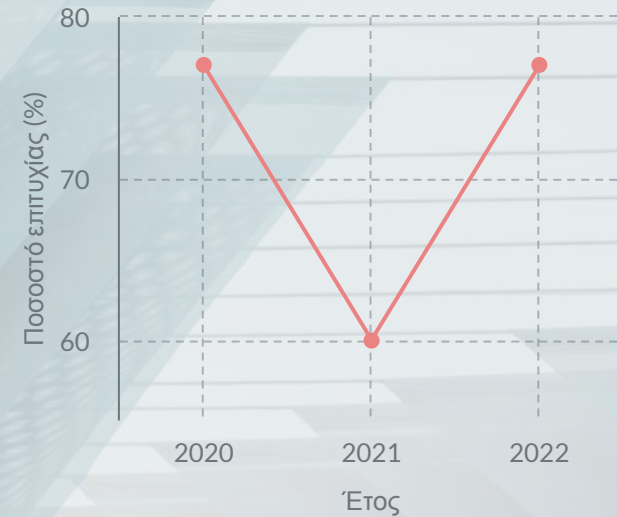
Κατά το έτος 2022, εκδόθηκαν περισσότερες Αποφάσεις Δ.Δ, συγκριτικά με τα έτος 2021 και παρόμοιος αριθμός με το έτος 2020.

Κατά το έτος 2022, αυξήθηκαν τα ποσοστά απόρριψης σε Προσφυγές που καταχώρησαν αιτητές εναντίον της Δημοκρατίας, συγκριτικά με τα έτη 2021 και 2020.

Κατά το έτος 2022, αυξήθηκαν τα ποσοστά επιτυχίας Εφέσεων, συγκριτικά με το έτος 2021 και ισοδυναμούν με τα ποσοστά επιτυχίας του 2020.

Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας

Έλενα Παπαγεωργίου

Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας

Υπεύθυνη Υποτομέα
Προσφυγών Διοικητικού Δικαστηρίου